

ÉLÉNK VITA A TANÁCSÜLÉSEN

Bankház a Lenin téren

Kiskunhalas általános rendezési tervét vitatták meg a július 8-i tanácsülésen. Szabó Károly tanácselnök terjesztette elő az elképzeléseket tartalmazó dokumentumot, amely ha megvalósul, nagyban átforgalmazza a város arculatát. Ezt követően Szabados János műszaki osztályvezető indítványozta egy az előbbiek végrehajtására vonatkozó tanácsrendelet elfogadását. A két napirendi témáról a tanácsstagok másfél órán keresztül vitakoztak, olykor indulataikat sem fekeztve. Összesen harminchárom (!) hozzászólás hangzott el.

Legtöbbször a központi tér beépítésével foglalkoztak. Rác Fodor Mihály — sokadmagával — hevesen ellenkezett azt a koncepciót, miszerint a Halasi áruházzal szemben, a Bokányi Dezső utca sarkán épüljön fel az új bankszékház. Javasolta, hogy a korábbi szándék szerint a pártbizottság mellett legyen a helye. Nagy Ágnes, a VÁTI tervezője arról beszélt, hogy ez a tér körbe van zárva, tehát ide esztétikai megfontolásból feltétlenül fontos volna egy impozáns épület. Közhasznú beépítés szükségeltetik — hangsúlyozta —, vagyis: a földszinten egy intézményt (például: bankot), vagy üzleteket létesítenének, az

emeleten pedig lakásokat. Szabados János hozzátette: a nemzeti bank mindenképp építkezik valahol Halason, ha nem itt, előfordulhat, hogy az említett terület-pénzhiány miatt — évekre, évtizedekre üresen marad.

Hajdók Zsóka felvetette, hogy a múzeum értékes tárgyai raktárban porosodnak, kívánatos lenne a kerti — igaz, rozoga állapotban lévő — kis sarokházban egy bemutatótermet kialakítani. A tanácselnök válasza: a felújítás drágább lenne, mint egy új épület felhúzása. Nagy Ágnes szerint semmi akadály, hogy a múzeum bővüljön, akár a bankház alatt is berendezhetnének egy kisgalériát.

A jelenlévők közül néhányan kifogásolták, hogy a Fészek áruháza a TŰZÉP helyére kerüljön, az egyébként is szűk és zsúfolt Szász Károly utcában ezt semmi sem indokolja. Másik neurálgikus része a rendezési tervnek: a Véghegyi és a Marx tér 1. alatti műemlék jellegű épület területének összekapcsolása. Tóth Istvánné országgyűlési képviselő az első alternatív megoldással értett egyet, amit a tanácsülés el is fogadott. Tehát:

a két ingatlan között gyalogos közlekedés lesz, a meglévő magánterület pedig lakóházzal beépíthető.

A felújító a város kelet-nyugati közlekedésében jelentős változást hozott, ami szükségessé teszi a belső és az átmenő forgalom átszervezését. Azt ajánlják, hogy a felújító felé a járművek a Tinódi utcából az Áchim-Berzsenyi utcában, az onnan lejövőket Kecel felé a Batthyány-Szántó Kovács János utcában csak egyirányban haladhassanak. Egy másik elképzelés értelmében a helyi járatú autóbuszok központi megállóhelye marad a piac mellett, a helyközi-távolsági járatok pedig a vasútállomás tömegközlekedésébe teszik át.

Szóba került még a tanácskozásán a szeszfőzde helyzete. Semmi esetre sem újítják fel, inkább a kitélepítésével foglalkoznak, mivel bűze szennyezi a lakókörnyezetet.

A testület hat ellenszavazattal elfogadta az általános rendezési terv szabályozási előírásairól szóló tanácsrendeletet, de abból azt az előterjesztést, hogy a sóstói strand bejáratával szemben, a szanki út beköltőjénél benzinkút legyen, leszavazta, a terület zsúfoltsága miatt.

H. R. — T. L.

NYÁR KÖZEPÉN

Amikor ezeket a sorokat kopogom az írógépen, július 18-a van, dögmeleg, negyven fok az ötödik emeleten. Eltompult aggyal hogyan is lehetne más témám?...

A forró napokban gyakran úgy érezzük, lobog körülöttünk minden, pedig csak a nap süt kissé erősebben, mint máskor, hasonlóan más nyarak kánikulái időszakához — tehát semmi rendellenesség. Aztán meg ezzel nem is úgy vagyunk, mint a téllal: a napsütést, bár néha panaszkodunk, jobban szeretjük. Nyáron szebb a világ, inkább illik önmagához; kifejezi, megvalósítja magát, mondhatnánk divatos féltudományossággal.

Az öröm és a türelem évszaka is a nyár, sok egyéb mellett. Az öröme: hogy szabadságra megyünk, s a türelmé: hogy mások is szabadságra mennek. A forró nap tehát figyelmeztet, s, ha igaz, dicséretes emberi erényeket bontakoztat ki bennünk, úgymint: az egymás iránt tanúsított nagyobb megértést, szeretetet, a türelmet és a jószágot. Sőt a felelősséget is olykor.

Ez utóbbira példa: megindító képeket láthatunk, beszámolókat olvashatunk a lapokban ilyenkor arról, hogy milyen melegük van a pékeknek, a kohászoknak, az aratóknak stb. Valóban nagyon melegük van, s helytállásuk elismerést, méltányolást érdemel. Ám néha megfélekedni látszunk a dolgok örökre érvényes dialektikájáról: egyszer a pék, a kohász, a kombájnos stb. is szabadságra megy, s akkor ő türelmetlenkedhetne, hogy a vonatját vezető vasutas, az előtte haladó autós, az üzletben a kiszolgáló, a vendéglőben a csapzott pincér nem elég gyors, a hőségétől

szenvedve ólmosan mozog. De nem türelmetlenkedik, mert ő igazán tudja, mi az, melegben dolgozni; izzad és vár a sorára. A körforgásban tehát mindenkinek megvan a maga melege, s az a legfontosabb, hogy az akaraterő, amellyel indulatainkat szabályozzuk, ilyenkor is jól működjenek.

Ennek a nyárnak a mérlegét is csak később készíthetjük el. Most viszont még az a fő, hogy igyekezzünk minél tökéletesebben megoldani az idegeket, emberi tartásunkat próbáló tüzes napok megszorozódott feladatait. A munkahe-lyeken lévőeknek — hivatalokban, üzletekben, közintézményekben — ezekben a hetekben kétszer annyit kell teljesíteniük, mint az év egyéb időszakaiban. Persze, hogy van olyan is, aki ha kettő munkáját végzi el, akkor szolgálta meg az egy fizetését, de hát nem ez az általános, jól tudjuk. Sokkal inkább az, hogy akik egyébként is lelkiismeretesen teszik a dolgukat, megcsinálják a távollevő társaikét is, tisztességes és anyagiakkal csak ritkán jutalmazott kettős erőfeszítéssel. Előttünk még a nyár fele.

Hoz még napsütést is, borút is, valószínűleg. Nem meteorológiai, hanem tapasztalati előrelátással mondhatjuk ezt, hiszen mindig így volt, és semmi okunk feltételezni, hogy ezután nem így lesz. Megtérnek a turisták, a nyaralók, a táborokból a gyerekek, veszt erejéből a nap, és az élet visszatér a rendes kerékvágásba, amelyből különben sem lépett ki.

Annyira nem, hogy már most bizonyosan tudható: megjön az ősz, sőt a tél is...

Kutasi Ferenc

Házépítés 1987-ben

A hétvégeken a kiskunhalasi Kertvárosban a házépítők sokasága serénykedik születendő családi háza körül.

— Hogyan fogtak hozzá? — kérdezem Benke László gépmestert, az egyik félkész épület tulajdonosát.

— Írásos igénylésünk alapján a tanács kijelölte a telket, majd megvásárlásához az OTP-től száz-ezer forint kölcsönt vetünk fel. A fennmaradó összeget készpénzben kellett kifizetni. Az építkezéshez is OTP-hitelt kértünk. Amikor megkötöttük a szerződést, az OTP elkezdte a pénz csepegtetését.

— Mit jelent a csepegtetés?

Minden máshonnan

— Azt, hogy a hitelt négy részletben adják. Tíz százalékot visszatartanak a lakhatási engedély megszerzéséig, majd 30 százalékot folyósítanak előlegként, a szociálpolitikai támogatással együtt. A következő 30 százalékot anyagszámlára fizetik ki,

az utolsó 30-at pedig a készültéig fok alapján.

— Az építőanyagokat hogyan szerezték be?

— Ez volt csak a kálvária! Mindent más és más forrásból lehet összeszedni; keresztül-kasul bejártuk az egész országot. A legnehezebb a nyílászárók felkutatása: ezeket a gyártó cégtől, vagy a TŰZÉP-től lehet megvenni, ha véletlenül éppen kaphatók. Sok-sok türelem, szerencse és csúszópénz kell hozzá.

— Vagyis: mi be kerül majd a családi fészek?

Mintegy száz négyzetméteres lakásunknak kb. 1,2 millió forint lesz az építési költsége. Ennek mindössze egyharmadát teszi ki az OTP-kölcsön, a szociálpolitikai juttatással. A többit megtakarított pénzünkből, szülői támogatásból, a rokonoktól, ismerősöktől felvett kölcsönökből fedezzük.

Mivel segít a tanács?

Szabados János, a városi tanács műszaki osztályának vezetője:

— A kertvárosi áruházzal szemben 140 telket jelöltünk ki, ebből 110 családi ház, 30 sorház. Ugyanitt helyet hagyunk kis boltoknak, árudáknak, szolgálatot végző kisparkoknak. További portákat értékesítünk a Radnóti Miklós utca keleti oldalán, az úgynevezett „Bekavölgyben”. Ez a terület 30–32 lakás építésére elegendő.

— Az érintettek szavatták, hogy a tanács nagyon olcsón sajátította ki és a kisajátítási ár többszöröséért árulta a telkeket. Mi ennek az oka?

— A tanács a telkeket közművesítette, amely 500–550 forintot tesz ki négyzetméterenként. Ez a víz, a villany és a gáz bevezetésének, illetve a szennyvízcsatorna kiépítésének a költsége.

— Azt is panaszolják, hogy az építés engedélyezése hosszadalmas.

— A múltból én nem tudok nyilatkozni, de 1987-ben egyetlen esetben sem kellett két hétnél tovább várni a jóváhagyásra. Annak ellenére, hogy az új

rendelet szerint számtalan olyan helyszíni ellenőrző vizsgálatot kell elvégeznünk, amit eddig nem kellett.

— Az építkezni szándékozók aggódnak egy másik rendelet miatt, mely a házilag kivitelezésnél kötelezővé teszi a műszaki vezető részvételét.

— Az aggodalom jogos, mert a műszaki ellenőrnek olyan sok adminisztrációs teendője van, hogy nem lesz, aki erre vállalkozik, még a bekerülési költség 2–3 százalékáért sem.

Nem nyereséges üzletág

Juhász Sándor, a kiskunhalasi OTP-kirendeltség vezetője elmondta, hogy az OTP a kölcsönigénylési nyomtatvány beadásától számított nyolc munkanapon belül dönt a kérelemről.

— Önök szerint mennyi ma a várható építési költség?

— Nyolc- és harmincezer forint között van négyzetmétere. A családi

O Készül Benke László gépmester családi háza a Kertvárosban.

házak átlagosan 10–12 ezer forintból jönnek ki.

— Mennyi kölcsönt tud adni az OTP?

— Ez a beköltözők számától függ; 260 ezertől 440 ezer forintig terjedhet.

— És milyen feltételekkel adják ezt?

— Kedvezményesen, 30–35 évre, 3 százalékos kamattal.

— Néhányan sérelmezték, hogy a pénzt részletekben adják. Miért?

— Ez a kölcsön célhitel: csak a szerződésben meg-

határozott célra használható fel. Ezért ellenőriznünk kell, hogy tényleg arra használják-e fel, amire kérték.

— Mi az OTP haszna a kölcsönügyletből?

— Semmi. Három százalékot teszünk rá, holott a mi kamatterhünk ennél lényegesen magasabb. Ezért az állam megtérít nekünk még 4 százalékot. Világos hát, hogy ez az üzletünk nem nyereséges.

Lévay Kálmán

A város határában is javában tart a gabona betakarítása. Hogyan haladnak, milyen gondok nehezítik — a rekkenő hőség mellett — a gépet és embert próbára tevő nyári csúcsmunkát? Erre kerestük a választ négy nagyüzemben.

Alkatrész- és minősítési gondok nehezítik a gabonabetakarítást

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság Farmer Leányvállalatánál **Kálmán István** főigazgatóvezető arról számolt be, hogy a korábbi évek gyakorlata alapján az aratást közösen végzik a Gyöngyös melletti tarna-

mérőlekekkel az ő 3 kombájnnal és a sajátjaikkal. Elsőként a tavaszi árpa került magtárba, amit a ki-selejtezték szőlő helyére vetettek el, harminc hektáron. Az átlagtermés három és fél tonna, ami elfogadható.

Befejezés előtt állnak 527 hektáron a búza vágásával. Az eddigi hozam öt tonna alatti, de most jön a jobb terület, így talán meglesz a tervezett öt és fél tonnás hektáronkénti átlag. A jövő héten a 140 hektárnyi rozs következik és azzal vége, mehetnek a Mátrába, a kölcsönmunkát visszaadni. A rozból nem remélnék a vezetők többet 3 tonnánál.

Gondok is akadnak bőven. A Clas Dominátoroknál akadozik az alkatrész-utánpótlás: sok idegeskedés, szaladgálás kell a javításokhoz. Az utóbbi tíz nap füledt melege miatt megsült a gabona nagy része; becslések szerint ez

6–8 mázsás termés-csökkenést idézett elő.

ZÖKKENŐMENTES MUNKA

A Vörös Október Termelőszövetkezetben, amolyan bevezetéként, július elején 100 hektárról learatták az őszi árpát, közepes, 4,3 tonnás eredménnyel. Hatszáz hektárról hamarosan elfogy a búza, pár nap van csak hátra. Várhatóan az előre eltervezett 4 tonnás hektáronkénti mennyiséget viszik a tárolókba.

Két Clas Dominátor és két E-516-os dolgozik, nyújtott műszakban, napi 2500 tonna szemes terményt „termelve”. A táblák szélén három IFA és ugyanennyi traktor áll készenlétben. Géphiba eddig nem igen fordult elő, zökkenőmentes a munka, a gépeken ülők védőítallal próbálják enyhíteni a port és a meleget. A gabona víztartalma alacsony, de a malomiparhoz való szállítás előtt tisztítani kell. Mindent összevetve, **Csizmadia László** igazgatóvezető szerint jó közepes az idej gabona minősége.

AHOL BAJOK IS VANNAK

A Vörös Szikra Termelőszövetkezetben **Gömöri István** főigazgatóvezető bosszúsan mondta, hogy évek óta nem volt ennyi probléma a betakarítással. Július 15-én kezdtek, összesen kétszáz hektáron, a búzával. A homokos, gyenge talajokról került be először a mag: ott a hozam alatta maradt a három tonnának. A jobb területeken az aratás július 23-a körül fejeződik be. Ezzel együtt nem valószínű, hogy három és fél tonna feletti átlagot el tudnak érni.

A két kombájnnal is rengeteg bajuk volt már, a rossz alkatrész-utánpótlásról nem is szólva. A nagy hőségben „beszorult” a növény, s mivel nincs légmozgás, valósággal sül a szem. Ez bizony nem hiányzott, kesereg Gömöri István.

Szeitz Ádám elnök megfűstölögve teszi hozzá: a malomipar leminősítette a gabonát, csak takarmánybúzáként hajlandó átvenni. Ez olyan érvágás lenne, amibe nem nyugodhatnak bele.

SZIGORÚ SZABVÁNYELŐÍRÁSOK

A Bács-Kiskun Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat halasi üzemében **Barabás Nándor** igazgató elmondta, hogy őket az átvételnél szigorú szabványelőkötik kötik, csak a laboratóriumuk minősítése alapján tudják átvenni a termést. Bár a Vörös Szikra szállítmányát a megsült és kis szemek miatt csak takarmánynak tudják felhasználni. Ami

az étkezési minőségért kifizetendő 360 forintos mázsánkénti árral 331 forintot jelent. Az ügynek, várhatóan, magasabb szinten még lesz folytatása.

Egyébként lassan csorog be a telepre az idej gabona. Eddig még — július 15-ig — alig száz vagonnyi érkezett, jól lehet tárolókapacitásuk ezer vagon is elbír. Viszont megnyugtattak: ismét lesz elegendő kenyérnek való.

Horváth Róbert

Új szőlőtermesztő szakcsoporthok

Az egyik korábbi számunkban tett ígéretünknek megfelelően tájékoztatást adunk a Kiskunhalasi Állami Gazdaságban szerveződő szőlőtermesztő szakcsoporthokról, valamint az egyéb egyéni vállalkozási lehetőségekről.

A gazdaság 1986-ban nagyarányú szőlőrekonstrukciót határozott el. Az idős, fagykárt szenvedett ültetvények selejtezésével párhuzamosan 700 hektárt telepítenek be 1990-ig. Ezt a hatalmas feladatot a városban már széles körben ismert vállalkozói, illetve szakcsoporthi formában kívánják megoldani.

□ □ □

A vállalkozói szerződéseket, az eddigi tapasztalatok alapján, mindkét fél megelégedését váltották ki. Mintegy 550 család művel ilyen módon szőlőt. A konstrukció népszerűségét a viszonylag kis kockázattal, befektetéssel megszerezhető jövedelemnek köszönheti.

A vállalkozók — vagy ahogy korábban nevezték őket: a részesművelők — széles táborából nagy számban kerülnek ki a szőlőhöz értő, a szőlőtermesztést kedvelő és szakcsoporthba tömörülő emberek. A 4 szőlőtermesztő szakcsoporth 75 hektáron gazdálkodik, 230 taggal. A gazdaság vezetői támogatják e szervezetek megalakulását: 1988 tavaszán Kunfehértón, Kiskunhalason és Tajón újabb területeket készíttetnek elő erre a célra. A kunfehértói tábla kb. 8, a kiskunhalasi kb. 6, a tajói kb. 18 kilométerre van a város központjából.

□ □ □

Az eddigi gyakorlatnak megfelelően az alábbi feltételekkel hirdetik meg az új telepítéseket:

— A gazdaság térítésmentesen vállalja a tervezést, az engedélyeztetést és a szakmai irányítást. Szolgáltatásként elvégzi a nagyjelleműleg jól szervezhető, gépesíthető munkákat, úgy mint a talajművelést, a támrendszer kiépítését, a növényvédelmet, a tápanyagutánpótlást stb.

— A tagra hárulnak a kézi teendők (például az ültetés, a fakarózás, a sorok gyomtalanítása, a metszés, a hajtásválogatás stb.). Tehát az ültetvény művelése nem igényel nagyobb gépi beruházást.

— Földbérleti díj: a termő korú (5 évestől) ültetvény termésének 10 százaléka.

— A termést mindenki a Kiskunhalasi Állami Gazdaságnak köteles eladni, a környéken kialakult napi áron.

— A telepítés anyagi fedezetét, a gazdaság által kért állami támogatás, a tag által felvett OTP-hitel, az elvégzett kézi munka pénzbeni értéke és esetleg minimális készpénz befizetése adja.

— 0,3 hektáros parcellák telepítését javasolják. Az új személyi jövedelemadó rendszer várhatóan két parcella vállalása esetén sem érinti hátrányosan a tagot.

□ □ □

A telepítés részletes pénzügyi feltételeit későbbi időpontban közlik. Addig a gazdaság központjában várják és fogadják a jelentkezőket.

Bagi Márton

FOKOZNI KELL A PIACKUTATÁS HATÉKONYSÁGÁT!

Félévi exportmérleg a baromfifeldolgozóban

A Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat termelési értéke évi 1,5 milliárd forint. Az előirányzott dollár árbevétel: 11 millió. Termékeinek 70–75 százaléka kerül külföldi fogyasztók asztalára. A vállalat exporttervének időarányos teljesítéséről, az értékesítéssel járó nehézségekről kérdeztük **Boda Endre** termelési főmérnököt.

— Első félévi céljainkat elértük: rubel elszámolású exportunk 2621, a nem rubeles 4618 tonna különféle baromfihús volt. Tehát 4,85 millió dollárt és 2,55 millió rubelt könyvelhettünk el. Meg kell jegyezni, hogy a második félévben mindig magasabb árbevételre szá-

mítunk, mivel néhány szezonális termékünk — a liba és a pecsenyekacsa — feldolgozására csak az év második felében kerülhet sor.

— Mit küldenek ki az év folyamán és hova?

— A szocialista országok közül elsősorban a Szovjetunióba exportálunk: leginkább csirkét, kisebb mennyiségben pecsenyekacsát, libát és tyúkot. Nyugaton az év elején főként Argentína, Kuvait, Egyiptom, Svájc és Ausztria mutatott nagyobb érdeklődést az egész csirke iránt. Csirkeket (combokat, mell-leket) nagyjából a Közös Piac országaiban vásároltak. A pecsenyekacsa és liba darabolt részei Ausztriában, az NSZK-ban és

Belgiumban kerestek. A máj döntő többsége Franciaországba került.

— Új termékekkel is jelentkeztek?

— Igen. Távol-Keleten jól értékesíthető a többféle módon feldolgozott — nálunk alig ismert — csirke- és kacsaláb, a liba- és kacsanyelv, illetve a libabél. Ezeknek az előállítására rendkívül munkaigényes. Szerződéses formában a tómpai Szabadság Tsz is besegít — elsősorban kézimunkával. Pillanatnyilag jónak látszik a libamell és -comb piaca is. Új a MÜ-LÁRD kacsa (májkácsa) kivitelünk: a máját, a mellét és a combját Belgiumba visszük.

— Milyen megállapodá-

sok szerint szállítanak külföldre?

— A Szovjetunióba államközi szerződés alapján. A tőkés országokban főleg magánkereskedőkkel állunk kapcsolatban, akik többnyire viszonteladási és újrafeldolgozási céllal veszik meg az árut. Egy idő óta a HUNGAVIS Kereskedelmi Vállalat köti meg az üzleteinket, mivel nem vagyunk önálló külkereskedelmi joggal felruházva.

— Más akadályozó tényezők?

— Megnehezíti a helyzetünket, hogy a Közös Piac a termékeinkkel szemben — időnként — korlátozó intézkedéseket hoz. Az árak folyamatosan esnek, ez akadályozza a hosz-

szabb távú tervezést. Például: a korábbi évek slágertermékének, a csont és bőr nélküli csirkemellnek az ára a tavalyihoz képest egyharmadával csökkent az NSZK-ban. Problémát jelent még a szűk hűtőkapacitás.

Jelenleg három helyen — az ország különböző pontjain — vagyunk kénytelenek tárolókat bérelni, ami jelentős többletköltség. Az első fél év értékesítési nehézségei ellenére a szerződött állatokat elhoztuk a mezőgazdasági üzemekből, így partnereink nem kerültek válságos helyzetbe.

— Jövőbeni elképzeléseik?

— A világpiacon, ha meg akarjuk tartani pozíciónkat

— márpedig ezt szeretnénk —, fokozni kell a piackutatás hatékonyságát. Elsősorban a Közel-Keleten látszik ez célravezetőnek. Törekednünk kell a minőség további javítására és fejleszteni szükséges a csomagolástechnikát. Rövidesen elkészül az exportmáj üzem, aminek eredményeképp közvetlenül Halasról indíthatjuk a szállítmányokat. A rekonstrukciós tervekben szereplő új hűtőház átadása után folyamatosabbá, rugalmasabbá tehetjük a termékkibocsátást, ami a mai piaci viszonyok mellett elengedhetetlen.

Kovács Pál

Népművelőként főszerepben

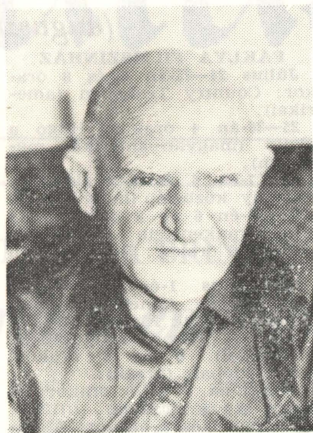
Kiskunhalason született 1924-ben. Itt végezte iskoláit. Utja a Szilády Áron Gimnáziumból a fővárosba, Rózsahegyi Kálmán színi iskolájába vezetett. Az első év után Békéscsabára szerződött, Balogh László társulatához. **Agárdi Gáborral, Kazimir Károllyal** játszott együtt, s közben, fél-évenként, vizsgát tett a Színművészeti Kamarában.

Járták az országot, zenés vígjátékokban, operettekben léptek fel. A háború alatt a veszprémi Tábóri Színházhoz tartozott. Aztán Debrecenbe került. Itt barátja, kollégája lehetett a legendás híró **Soós Imrénnek**, továbbá **Bazilides Zoltánnak, Zenthe Ferencnek, Mensáros Lászlónak, Kautzky Józsefnek, Spányik Évának**. Négy, sikereiben gazdag év után a Szegedi Nemzeti Színházhoz szerződött, majd újabb két év múlva örökre megvált a színházról.

Miért szakított hirtelen e sok sikert hozó és valószínűleg még tartogató pályával? — kérdezem a Felszabadulás úti panelház első emeletén **Nagy Sándort**, aki ma már nyugdíjas, s akinek a szakképzettsége: színész.

Egy alkalommal együtt utaztam Budapestre **Reile Gézával**, aki akkor Halas tanácselnöke volt. Hívott, hogy volna számomra munka a közművelődésben — emlékezik vissza.

— És azonnal igent mondott?

— Nem sokat gondolkodtam az ajánlaton. Itthon volt beteg édesanyám, akit már Szegedről is gyakorta meglátogattam. Szüksége volt rám...

— Nem bánta meg, hogy így döntött?

— De nem ám! Hisz 1958. október 1-től a Gózon István Művelődési Ház művészeti előadója lehettem. Az igazgató, **Rémán János** ismert és rám bízta: elképzeléseim szerint azt teszek, amit akarok.

Nos, volt lehetőség bőven. Nagy Sándor színjátszó csoportot, citerazene-kart alapított, a rádióban is szerepeltek, országos hírnévre tettek szert. Megszervezte a nyári szabad-téri filmvetítést, a tanyai ismeretterjesztő előadásokat. Becsülték az egész megyében; bizonyítja ezt, hogy többször vehetett át

Kiváló munkáért kitüntetést. Színdarabokat rendezett és játszott is bennük.

— Megemlítené néhány kedves szerepet?

— A Bánk bán II. Endréje, a Ludas Matyi Döbrögiye, az Egerek és emberek Lennije, a Gül Baba Ali basája. Rendeztem a Medikust, a Testvéri szívet, a Felnőnek a gyerekek-et, a Tamás bátyja kunyhóját, a Palkó és szamará-t, ez utóbbi nagyon szép mesejáték volt. Amikor a Ludas Matyit játszottuk, én még a libákat is beidomítottam. Egy darabot nyolcszor-tíz-szer adtunk elő, szinte mindegyik nagy siker volt. Mindig telt ház előtt léptünk fel.

— Annak idején mi vonzotta a színészi pályára?

— Családunk minden tagja tehetséges volt valamely művészeti ágban. Édesanyám színésznő szeretett volna lenni, a testvéreim a zenéért rajongtak, én a színházhoz kötődtem. Nem tudnám megmondani: miért...

— Hogyan tekint vissza az elmúlt 30 évre?

— Örülök, hogy haza kerültem. Amit szerettem volna, elértem. Itt ismerkedtem meg a feleségemmel, szép a családi életem. A kislányom hamarosan férjhez megy. Az emberek, úgy érzem, szeretnek. Ennél több nem kell, csak egészség legyen.

Hajdók Zsóka

Kenyér egy kertvárosi kiskemencéből

A Park áruház melletti autóparkolóban láttam először, de a város minden pontján megfordul. Árukészletéből az alkalmi árusításokon soha semmi nem marad. Kertvárosi, félkész házában kerestem fel, ahol minden képzeletet felülmúló hőségben készíti feleségével együtt a finom kenyeret, **Zsikla Istvánnak** hívják.

— Egy hónapig, míg a megfelelő technológiát sikerült kikísérleteznem, kisebb adagokat sütöttem. És nem árusítottam, csak szélesztottam a kenyeret, persze csak a sikeres vekniket. Úgy érzem, a mostani sütéseim már elég jók, hiszen mindent eladunk.

— Milyen ötletből jött a kemenceépítés?

— Pék a szakmám. Gyerekkori álmom valósult meg ezzel. Hozzá kell tennem: a baráti, rokoni biztatás is kellett az indításhoz. No, és persze az OTP anyagi segítsége.

— Legkeresettebb termékei?

— A jellegzetes ízű és sokáig tárolható házikenyér és a cipő. Ezen kívül csinálók pogácsát és újabban nagyon szeretik a fél kilós

óriáskiflimet. Talán nem árt az üzletnek, hogy az áram nagyjából megegyezzen a boltiakkal.

— Tudom, hogy az árusítóhelyet illetően gondjai vannak. Hol lehet általában megtalálni?

— Vasárnap kivételével minden nap 8 és 17 óráig a Park áruház melletti autóparkolóban vagyok, ahol már sokan várnak és keresnek.

Városunkban, ahol köztudottan mutatkoznak olykor zavarok a kenyérellátásban, a Zsikla István sütődjében készült kenyerek éppen a legjobbak jöttek. Amiben mindenképp egyetérthetünk: pékáruival bővítette a kissé szegényes kínálatot, s ezzel a vásárló járt jól.

Posztobányi László

Belga vendégsereg a kempingben

Aki az elmúlt héten, vagy akár a napokban is, a strandfürdőn járt, meglepetéssel tapasztalhatta, milyen sok külföldi autó — s hozzájuk csatlakozó lakókocsi — található a kempingben. A kocsik nagy része B (Belgium) felségjelet visel. Eddig is előfordult már a városban — átutazóban — néhány távoli ország autója, de így, nagyobb számban és hosszabb időre, még sohasem. Mi ennek az oka? Hogyan történhetett, hogy a Magyarországon is alig ismert kis kemping hirtelen ilyen népszerű lett?

Megkerestük a csoport vezetőjét és tőle érdeklődtünk arról, hogyan esett a választásuk Magyarországra, azon belül Kiskunhalasra; hányan jöttek, hogy vannak megelégedve és mi a további programjuk.

Andre Vandewalle úr a Siemens egyik gyárában országára, Belgium flaman-szerszámtervező és -készítő technikusa. A következőket

mondta: Belgiumban igen népszerű a kempingezés. Az ottani kempingszövetség Európában a legnagyobbak közé tartozik. Csoportjuk is az ő szervezésében érkezett Magyarországra, Belgium flaman-sországról, 32 lakókocsival és 91 fővel.

Hat napot töltenek itt, majd továbbutaznak. Utánuk még két, hasonló társaság tölt egy-egy hetet Kiskunhalason.

Az idei nyári utazások előkészítését már 1986. októberében elkezdtek. **Herman Stepe** úr az Info Vakantiegenoegens című idegenforgalmi lap szerkesztője többszöri levélváltással foglalta le a helyet. Ő már öt éve rendszeresen jár hazánkba. Ezalatt vagy 90 kempinget látogatott meg. Megtetszett neki vendégszeretetünk, szakácművészetünk. És nem utolsó sorban: az ellátásnak a nyugat-európai árákhoz viszonyított olcsósága.

De mi szól Kiskunhalas mellett? — kérdeztük. Nem egyéb, mint a kemping és a gyógyfürdő együttese, ami kedvező adottság. És döntő az itt tapasztalható készséges, udvarias magatartás. Kérésükre itt szívesen vállalták a program és az ellátás megszervezését. Mint elmondták: igen tetszett az első napon a táborban fellépő citerazenekar műsora. Kirándultak Kalocsára, Szekszárdra, Decsre, Ópusztaszerre. Lesz gulyásparti és cigányzene is. Eddig mindennel nagyon elégedettek. Kiskunhalasról Szarvasra, majd Mezőkövésre mennek, ahol szintén megismerkednek a környék nevezetességeivel.

N. A.

Kézilabdáról — kötetlenül, őszintén

Az utóbbi időben sokat hallatnak magukról a halasi férfi kézilabdázók. Erről, no és általában a sportág helyzetéről beszélgettünk **Vasas Józseffel**, a megszállottságáról híres edzővel.

— Mely csapatoknál dolgozik?

— A KAC MEDOSZ felnőtt férfi és fiú együtteseivel, valamint a Fazekas Gábor Utcai Általános Iskola leányaival foglalkozom.

— És milyen eredményel?

— A lányokkal a megyei úttörő olimpia második helyét szereztük meg, a fiúk egy pont hátránnyal a második helyen zárták a tavaszi ideyent, míg a felnőttek veretlenül, százszázalékosan vezetik a megyei tabellát. Mérkőzéseinként több mint tíz góllal vertük ellenfeleinket, célunk a bajnoki cím.

— Mi a férfiak sikerének titka?

— Januárban két edzőtől örököltem a csapatot, mely a tavalyi bajnokságban negyedik lett. Három hónap kellett, míg a fejekben rendet tudtam csinálni. Aztán: minden tavasszal olvasom az újságban, hogy jól sikerült az alapozás és fiatal tehetségeket építettek be az edzők. Ez nálunk, sajnos nem volt így. Vannak ugyan ügyes gyerekek — gondolok itt **Parragh Gáborra, Gyenizse Péterre és Farkas Lupusra** —, de ez önmagában kevés. Szak-

mailag nem azt csináltam az alapozásnál, amit szerettem volna, hanem amihez lehetőségem volt. Kis terem, sok gyerek a gimnázium „tornacsarnokában”.

— Ott a sportcsarnok az ÁMK-ban...

— A lányok alapoztak ott. Mi a télen kétszer jutottunk be oda, véletlenül.

— Elkalandoztunk. Mondjon még valamit a férfiakról.

— Kezdetben három sráctól kellett megszabadulnom, neveket nem említek. Jó sportkapcsolatainknak köszönhetően került hozzánk az itt katonáskodó **Székely Zsolt**, a budapesti Testvériség kapusa.

— Hallottam: játszik a csapatban több volt NB-s játékos is.

— Igen. **Horváth Gyula**, többszörös ifi válogatott, az Elektromostól jött ide, jelenleg katona. Sokat segít nekem szakmailag. Ő civilben tornatanár. **Rokolya Péter** képességei, tudása alapján a megye legjobb kapusa. **Szakács József** pedig meghatározó mezőnyjátékosunk.

— További céljai?

— Nevelni a gyerekeket és NB-s szintre hozni a férfi és női csapatot. Ezt feltétlenül megérdemelné a kézilabdát szerető halasi közönség.

— Akkor beszéljünk a halasi kézilabdáról, általában.

— A lányoknál és fiúknál országos szintű képzés

folyik. Sok NB—I-es egyesületnek nincs ilyen bázisa. Kiváló munkát végeznek a testnevelők, az edzők a „Szűtsben” és a „Fazekasban”. Újabbban az ÁMK is bekapcsolódott. Úgy hallottam, őstől a felsővárosi iskolában is elkezdődik a kézilabda oktatás. A középiskolásokról ugyanez elmondható. A Szilády gimnázium lányai szinte minden évben országos döntősök. A II. Rákóczi Ferenc szakközépiskolában is fő sportággá vált a kézilabda.

— Még sincsenek NB-s csapataink.

— Ennek több oka van. Eddig nem volt méretes csarnok. Most az ÁMK-ban ez megoldódott, de hangsúlyozom: edzeni és mérkőzéseket játszani is ott kellene. A másik ok: az ügyes gyerekeket, mivel hiányzik az NB-s szakosztály, elcsábítják, annál is inkább, mert nincs Halasnak főiskolája. Szakmailag pedig nem tartom jónak, hogy az egyesületben csak heti három edzés van. Ez nagyon kevés, ha azt nézem, hogy az általános iskolában 3 edzést tartok és negyedik a hétvégi verseny. Minimum heti 4–6 edzés kell, ha előbbre akarunk lépni.

— Köszönöm. És találkoztunk az NB-s osztályozó után, télen.

— Remélem, akkor csupa jó hírrel szolgálhatok.

—th —t

Riposzt(-féle)

A KUNÉP a kiskunhalasi ÁMK egyes épületrészeinek korábbi beázását sohasem tagadta. Az összes érdekelt és kötelezett fél közreműködésével mindig is azonnal intézkedtünk a hibák kijavításáról. A műszaki gondokra jellemző az 1987. januári jegyzőkönyvből vett idézet:

„BÁCSBER: ... rögzíteni kívánja, hogy a mai tárgyaláson derült ki, hogy a garanciális jegyek, a be-szabályozási jegyzőkönyvek, melyek az átadáskor kerültek az üzemeltető birtokába, előtűntek isme-retlenek, így a berendezések üzemeltetése szaksze-rűen nem is történhetett meg.”

1987. július 1-én a beru-házó, a tervező és az ÁMK igazgatója és munkatársai jelenlétében ismételt fel-ülvizsgáltuk a problémá-kat. Az akkor készült és aláírással hitelesített jegyzőkönyv két bekezdése:

— „...jelenleg egyik te-tőn sem észlelhető beázás, azokat a kivitelező kijavi-totta, a javítást víznyo-máspróbának vetette alá, aminek sikerességét az üzemeltető ezennel igazol-

ja. A munka elvégzését kölcsönös megegyezéssel ütemeztük az iskolaszem-befejeztét követő időre.”

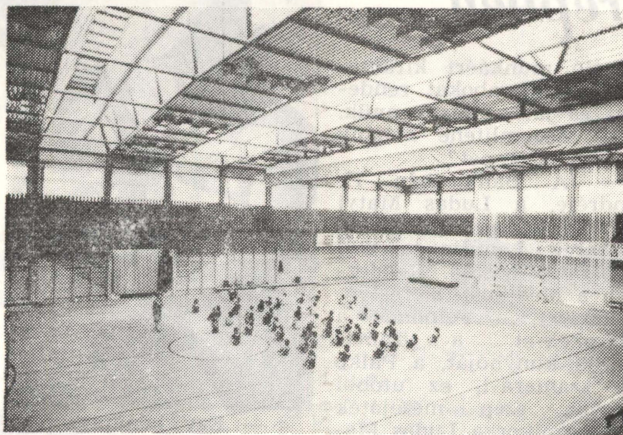
— „...rögzíthető továb-bá, hogy az aula feletti, esetenként jelentős beázá-son kívül nincs és nem is volt a létesítmény üzemel-tetését gátló vagy lehetet-lenné tevő probléma.”

Tudom, hogy idézetek kiemelése egy probléma-körből nem szerencsés, sőt félrevezető is lehet. Ennek ellenére — de a fentiek figyelembe vételével — magam sem értem — igaz, nem is feladatom vizsgálni —: „miért zárják be az ÁMK-t?”

Haász Ferenc
helyettes főmérnök
KUNÉP

Június 26-i glosszánk hatására felforrósodtak az indulatok a KUNÉP háza-táján. Válaszra mégis csak, akkor szánták el magukat, miután erre többször is felkértük őket. Itt kíván-juk megjegyezni: bíráló írásunk — csipős stílu-

sával — nem a vállalat egész tevékenységét vette célba, csupán egy általa felépített létesítmény elke-serítő hibáira kívánt rá-mutatni, nyilvánvalóan a felelősöket keresve.

Még kevésbé állt szán-dékunkban a vállalat tel-jesítőképességének, ered-ményeinek, jóhírének le-becsülése, a vezetői törek-vések lejárata. Éppen ellenkezőleg. Arra kíván-tuk és kívánunk ösztönöz-ni mindenkit, hogy a „gyors, pontos és szép épí-tőmunka” ne illúzió, ha-nem a mindennapok való-sága legyen. Tesszük ezt a jó példák felelőtlenségé-

vel is, de úgy is, hogy esetenként a magunk módján számon kérjük a mulasztásokat, a lélektelen, selejtes munkát.

Ezért hát ne tekintse hitelrontásnak a kiválónak ismert KUNÉP se, ha az elismerések mellé alkalm-sint kritikát is kap. Eh-hez való jogunkat nem mi osztottuk magunkra, ha-nem a hiteles tájékoztatás felelőssége rója ránk. Egyébként Haász Ferenc után immáron harmadszor — és az ígért múlt időbe téve — kérdezzük: miért zárták be az ÁMK-t?

a Szerk.

A felszolgálónő határozottsága

Július 4-én, szombaton délután a Kazinczy ut-cai italbolt felszolgáló-nője olyan határozott magatartást tanúsított, melyről jó néhány férfi kollégája is példát ve-hetne.

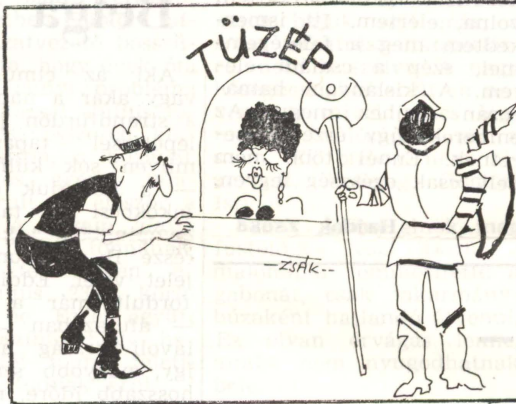
Radics Péter 13 éves, büntetett előéletű, kis-kunhalasi lakos lerészeg-vedve ment be az emlí-tett vendéglőbe. Hangos-kodó, kötekedő modorá-val gyorsan felhívta magára a figyelmet. Látván, hogy nő áll a pult mögött, bizott a

kiszolgálásban. Pénzes Imréné viszont komo-lyan vette, hogy ittas személy alkoholt nem kaphat, és a három korsó sör kiadását meg-tagadta.

A feszültség egyre nőtt, főleg azután, hogy Pénzesné még kétszer elutasította a fiatalem-bert. A feldühödött Ra-dics — akit már társai is csitítottak — trágár szitkolózásba kezdett, majd megeléssel fenye-gette a felszolgálónőt, aki nem is sejtette, hogy a férfi zsebében

egy nyitott bicska lapul. Az események ezt kö-vetően felgyorsultak. Pénzesné az italboltból felhívta a rendőrséget, akik hamarosan megér-keztek és Radics Pétert őrizetbe vették. Az ille-tékes hatóság veszélyes fenyegetés szabálysértés miatt büntetésül 25 napi elzárást szabott ki. Ra-dics fiatal kora ellenére már két esetben került szembe a törvénnyel, mindkét esetben erőszak és kötekedés miatt.

V. K.

— Azokból a kiszaggatott meggyfákból kérek két mászást.

— Tűzfának vagy befő-zéshez?... (Zsák Béla rajza)

Részeg randalírozó

Kósa Sándor alkalmi mun-kás, 24 éves halasi lakos július 11-én, szombaton italo-zó kör-útja végén, éjfél körül vetődött el a MÁV-székházba. Onnan, mivel zártkörű rendezvény volt, és a fiatalembert erősen ittasnak találták, finoman el-tanácsolták. Ekkor dühében felkapkodta a pultról és a földhöz kezdte vagdosni a ha-mutartókat.

Néhány ismerőseinek sikerült őt megfékezni és az utcára kivizetni. Ezután visszaugrott és öklével betörte a bejárati ajtó üvegtábláját, magát is súlyosan megsebesítve. Ekkor riasztották a rendőrséget, ami-nek hallatára Kósa futásnak eredt.

A Kossuth II. lakótelepen letörte egy Volkswagen ablak-törőjét, majd az őt üldöző környékbeli lakók elől egy parkoló segédmotorkerékpár „elkötésével” igyekezett men-ekül. A rendőrök az úttesten található vényomok alapján hamar a helyszínre értek. Elő-lük egy lada feltörésével pró-bált egéret nyerni. Miután a lezárt gépkocsival nem boldo-gult, elszökött a helyszínről. Nem sokkal később azonban elkapták és előzetes letartó-ztatásba helyezték.

VÍZBE FULLADT EGY KISLÁNY

Július 17-én 12 órakor Ka-tona Ferenc jelentette a rend-őrségnek, hogy a Cuczor utca és a Haragos tér kereszte-zésében, a csónakázó tóban egy gyermek holttestére buk-kant. Megállapították, hogy az áldozat a 8 éves Kolompár Piroska, aki a Fürdőni tilos! tábla mellett ment bele a víz-be és ott lelte halálát.

Az eset figyelemztető: a nagy melegben felhevült testtel ne ugorjunk a hideg vízbe, és tartsuk be a szabályt: csak az erre kijelölt helyeken fű-rődjünk!

H. R.

KULTURÁLIS KÍNÁLAT

(augusztus 9-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Július 24—25-én 6 és 8 óra-kor: Country Texasban (ame-rikai).

25—26-án 4 órakor: Hugó a viziló (magyar—amerikai me-sefilm).

26—27-én 6 és 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kong).
28—29-én 6 és 8 órakor: Az ifjú Frankenstein (amerikai).

30-án 6 órakor: Rock Rióban (brazil).

Augusztus 1-én 4 órakor: Hamupipőke (amerikai), 6 és 8 órakor: Rock Rióban (brazil).

2-án 4 órakor: Hamupipőke (amerikai), 6 és 8 órakor: Rock Rióban (brazil).

3—4—5-én 6 és 8 órakor: A zsaru szava (francia).

6—7-én 6 és 8 órakor: Álom-szerelm (angol).

8—9-én 4 és 6 órakor: Tox és a Mélység Ura (olasz), 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kong).

10—11-én 6 órakor: Tox és a Mélység Ura (olasz), 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kong).

12-én 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kong).

KERTMOZIK
Július 24-én 21 órakor a II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskolában: Az ifjú Frankenstein (amerikai).

27-én 21 órakor a Kertváros-ban: Az ifjú Frankenstein, a 618-as ipari szakmunkásképző-ben: Cápá 2. (amerikai).

31-én 21 órakor a mezőgaz-dasági szakközépiskolában: Country Texasban (amerikai).

Augusztus 3-án 21 órakor a Kertvárosban: En a vizilovak-kal vagyok (amerikai), a szakmunkásképzőben: Country Texasban (amerikai).

GÓZON ISTVÁN
MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Július 25-én 16 órakor: Ma-gányosok klubja. Fagylaltdélu-tán, zenehallgatás.

28-án 20 órakor: Forrás — Új Tükör klub. Lemezbemutató.

Augusztus 1-én: Magányosok klubja. Kirándulás Kiskunmaj-ásra.

5-én 17 órakor: Játszómű-hely. Bábjátékok.

8-án 16 órakor: Magányosok klubja. Szabadfoglalkozás.

ALTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Az intézmény építkezés mi-att zárva.

JURINOVITS MIKLÓS
ÜTTÖRŐHÁZ
Július 26-tól augusztus 9-ig naponta 10 órától: Vár a já-tékvár címmel alkotónap, já-téknep, sportnap, videózás.

VASUTASOK
SZAKSZERVEZETE
MŰVELŐDÉSI HÁZA

Az intézmény tatarozás miatt programokat nem szervez.

SZAKSZERVEZETEK
SZAKMAKÖZI BIZOTTSÁGA
Július 27-én és augusztus 3-án 17 órakor: nosztalgia filmsorozatot, nyugdíjasoknak.

Minden hétfőn és kedden 14—17 óráig: számítógépes programozás, saját elképzelés szerint.

VÁROSI KÖNYVTÁR
Nyitva: hétfőtől péntekig 9—19 óráig, szombaton 8—15 óráig.

THORMA JÁNOS MŰZEUM
Halas a kiskun mezőváros, illetve Thorma Képcsarnok — állandó kiállítások. Megtekin-tetők: naponta 10—18 óráig. A múzeum hétfőn zárva tart.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA
(Bokányi Dezső u.)
Váci György, a könyvkötő-mester, Csorba Tibor festmé-nyei, Munkásmozgalmi emlé-kek című kiállítások. Megte-kinthetők: 10—18 óráig. —efőn szünnap.

KISKUNHALASI
ÁLLAMI GAZDASÁG
Július 20-tól augusztus 3-ig a folyosógalériában: Bartos Endrének, a gazdaság ösztön-díjas képzőművészenek gyűjte-ményes kiállítása. Megtekin-tetők naponta 8—16 óráig.

(TÜ)KÖRET

— **ARANYOKLEVÉL.** Korábban már hírt ad-tunk róla, hogy **Tóth Zoltán**, a Fazekas Gábor Ut-cai Általános Iskola hetedikese sikeresen szerepelt a megyei tanulmányi versenyen. Július elején Csillebércen, a történelem tantárgy országos dön-tőjében 88 társa közül holtversenyben az első he-lyen végzett, ezzel aranyoklevelet szerezve. Gra-tulálunk!

— **Halasi kiadványok.** Két, már régóta hiányzó kiskunhalasi kiadvány újranyomását tervezik. A városi tanács — néhány vállalat anyagi hozzájá-rulásával — ismét kiadja a halasi városstérkép-et, mely az első megjelenés óta bekövetkezett válto-zásokat is tartalmazza majd. A Népművészeti és Háziipari Szövetkezet a Kiskunhalas, a csipke vá-rosa című könyv átdolgozott változatát küldi ha-marosan nyomdába.

— **JAVÍTÁS, KEDVEZMÉNNYEL.** A DÉGÁZ kiskunhalasi kirendeltsége a téli fűtési idényre való felkészülést jelentős kedvezménnyel segíti. Aki július 15 és szeptember 15 között rendeli meg nálunk fűtőberendezéseinek javítását, felújítását, annak a munkadíj negyven százalékát elengedik.

— **Szelidi Ifjúsági Napok.** A Dunapataj melletti Szelidi tónál ma kezdődő három napos ifjúsági találkozóon két halasi amatőr zenekar is fellép. Ma este fél kilenctől a szabadtéri színpadon a blues és jazz zenét játszó **Szfinksz Blues Band**, valamint a rock and roll nosztalgiait előadó **Alkalmi vétel** nevű együttes ad koncertet, **Bende Béla**, **Németh László**, **Prácsa Zoltán**, **Posztobányi László**, **Jáger Zoltán**, **Szalai István** és **Boldizsár Péter** közremű-ködésével.

PARDON!

Mi, vásárlók örök gyanakvók vagyunk: mi-ért, miért nem, állandóan az az érzésünk, a bolt-ban becsapnak bennün-ket. Ezért is fogadtuk kitörő örömmel azt a mindent tudó, korszerű mérőműszert, amit nem-rég vásároltak és he-lyeztek el a Kiskun áruház élelmiszer osz-tályán. Ez az automata igazán könnyebbség az eladónak és talán meg-nyugtató a vevőt is.

Automata mér(l)eg

Ugyanis azonnal kijelzi a pontos súlyt és ha betáplálják az egység-árat, máris leolvasható mindkét oldalán a fize-tendő összeg.

Csak hogy, úgy látszik, mégsem ilyen egyszerű ez a művelet. Mert a mérleg kezelésével megbízott kereskedelmi dolgozó — megszokás-ból vagy mert fejszá-moló zseni, ki tudja? — változtatlanul fejben végzi el a szükséges

szorzást, miután, persze, lemérte a tételt. De hát mi szükség volt akkor a drága gépre? Nem lett volna elegendő — no és olcsóbb beruházás — néhány jegyzettömb és grafitceruza?

Hát így lett nekünk vásárlóknak az okos, elektronikus mérlegből — mérleg. Ami pedig a gyanakvást illeti, min-den maradt a régi... — orv —

A galambok a mennybe mentek

A velencei Szent Márk téren a galambok egy részét ivartalanítot-ták, így fékezve szaporodásukat. Nemrégiben a televízió tudósított arról, hogy Pécsen a történelmi épületeket apró dróthálóval védik a közkedvelt szárnyasoktól. A riport után néhány nappal a Halasi áru-ház egyik eladója tett említést ne-kem a halasi galambokról, mond-ván: ha kíváncsi vagyok, mi lett velük, menjek fel a Lenin téri épü-letek padlásaira, több száz galamb-tetem hever ott.

Felmentem, és most szomorúan kormolom ezt a jegyzetet. Felőlük bennem a bosszúálló város-lakó arca. A ház előtt parkoló drága Trabant-ját lepiszkítják a galambok, sőt csúf nyomot hagynak az erkélyen, a járdán, a köztéri szobrokon is.

No, majd ő rendet csinál, ha már a hivatalos szervek mindent eltűr-nek. Vásárol egy zacskó mérget és szokásos egészségügyi sétája alkalmával a galambok elé szórja. Azok felkapkodják az eleséget és vissza-repülnek a padlásra, örök nyuga-lomba.

Nem ártottak senkinek, a tér dí-szei voltak, a gyerekek nagy-nagy öröme. A városháza tetején ár-válkodik még belőlük néhány. Vi-gyázzunk rájuk! Ami engem illet: ezentűl két dobozt hordok magam-mal. Az egyikben kenyér és búza van, a másikban mérgezett kukori-ca. Az utóbbit azért viszem, hátha egyszer leszál mellém a bosszúálló város-lakó, galamb képében...

— nyil —

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkeszti a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe:

6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0678 Petőfi Nyomda Kiskunmaja Felelős vezető: Vikor János